

Matthew Henry, De weg tot behoud, raadgevingen aan jonge mensen

Toen de Engelse predikant (1662-1714) druk bezig was zijn verklaring op de vier Evangelien en de Handelingen der apostelen te schrijven, kreeg hij het verzoek van twee catechiseermeesters en een aantal catechisanten om op twee avonden, namelijk op 25 en 26 mei van het jaar 1713 speciaal voor de jonge mensen te spreken. Hij voldeed hieraan en sprak de ene avond over Spreuken 15:32a: *Die de tucht verwerpt, versmaadt zijn ziel*, en de andere avond over Spreuken 19:16b: *Die zijn wegen veracht, zal sterven*. Toen men de predikant daarna verzocht de predicaties te publiceren, aarzelde hij aanvankelijk vanwege zijn andere ambtelijke werkzaamheden. Uiteindelijk gaf hij toestemming en heeft men het nader uitgewerkt en klaargemaakt voor publicatie.

Het zal niet zonder reden zijn geweest dat hij door enkele catechiseermeesters daartoe was gevraagd, daar de jeugd in de tijd van Matthew Henry niet anders was dan die van onze tijd. In zijn voorwoord schrijft hij dat het hem pijn doet als hij onder de jeugd grote zorgeloosheid en weinig betrokkenheid ziet met betrekking tot de dingen van hun eeuwige vrede. Om deze oorzaak voelde hij zich genoodzaakt om hen met gepaste ernst op te wekken, en wenste dat het sommigen goed

zal doen. De preken zijn gezien de lengte niet geschikt om tijdens de eredienst te lezen. We willen al onze jonge mensen oproepen om dit boekje met deze ernstvolle preken aan te schaffen en te lezen, in de hoop dat het ook voor jullie ten goede mag zijn.

Dat hij een bewogen pastor was, blijkt wel uit het volgende: 'Is het voor ons dan niet van belang dat we ons ernstig de vraag stellen waar de weg die ik bewandel mij zal brengen? Waar zal die weg mij doen wonen? Als het de goede weg is, die naar de hemel leidt, mag ik daarop voorwaarts streven. Als het de verkeerde weg is, die naar de hel leidt, dan moet ik mij haasten daarvan terug te komen (...). Het is als met een loods die voorzichtig te werk gaat. Hij let aldoor op de haven waar hij naartoe gaat, en dan kijkt hij goed naar zijn kompas. Hij vraagt of de koers die hij nu vaart hem daar zal brengen.'

We stemmen van harte in met zijn wens aan de jonge mensen: 'Ik hoop dat jullie, jonge mensen, bereid zijn om je in de dienst van de Heere te stellen, om te beloven dat jullie in Zijn wegen zullen wandelen, Zijn inzettingen zullen houden.' We willen niet meer citeren dan alleen een opmerking over een zinsnede die niet naar Gods Woord en hopelijk een verschrijving is. Als hij de jongeren die voor eigen rekening leven aanspreekt, schrijft hij het volgende: 'We weten dat Christus, Die ons heeft gekocht, ons voor Zichzelf heeft gekocht (...) dat we voor Hem zouden leven, voor Hem tot een naam zouden zijn, en zouden leven tot eer van Hem.